

vermoord! *(Hij schopt nog een stoel om, en gaat weg. Fie blijft een hele tijd zitten. Er lopen tranen over haar gezicht. Dan gaat ze naar de telefoon. Ze draait een nummer)*

Fie Hallo... Is... is inspecteur Gloster daar?

Neen... neen, mijnheer, het heeft geen belang, ik wou hem persoonlijk spreken... neen, neen... laat maar... dank u, excuseer... *(Ze legt de hoorn neer, raapt een paar stukken van een kapotte stoel op, en begint te huilen. Fade-out)*

(Als het licht terugkomt zien we tegelijkertijd Juul en Fie, en Jeronimus met Birgit. Juul kijkt t.v.. Fie breit. Juul drinkt bier. Birgit doet dansbewegingen. Jeronimus kijkt gewoon naar haar. Juul loopt doelloos, zenuwachtig heen en weer. Zoekt iets, vindt zijn bril, gaat zitten met krant. Gooit ze na korte tijd neer. Bril af)

Juul Hoe kunt ge daar nu zo kalm zitten breien?

Fie Ik ben niet kalm.

Juul Dat zoudt ge anders niet zeggen.

Fie Denkt ge dat het iets verandert als ge zo over en weer loopt gelijk als nen aap in zijn kot?

Juul Ik mag er niet aan denken. Zo van den enen dag op den anderen is die weg. Geen briefke. Geen valies. Gene rotte bal op zak, weg. Gewoon weg. Salut et merci. Drie dagen! Dat is gewoon om een beroerte te krijgen. En gij zit daar zomaar te breien. *(Fie legt ostentatief haar breiwerk neer)* Waarom legt ge dat nu neer?

Fie Ge kunt er niet tegen dat ik brei, en als ik ermee stop is het ook niet goed? Wat is het nu eigenlijk?

Juul Hebben wij soms niet afgesproken met die knul van haar?

Fie Ja en dan?

Juul We hebben nog niet eens beslist wat we gaan zeggen!

Fie We zullen wel zien he. Hij zal misschien wel meer weten.

Juul Al wat die weet, dat houdt hij achterwege. Alleen om mij te kloten.

Fie Zijt niet zo achterdochtig. Ze is toch nog al eens weggeweest, he?

Juul Ja, voor enen dag. En dat was omdat ze toen een geweldige ruzie hadden gehad over heel die affaire met die Zweedse trut.

Fie Misschien is het weer zoiets he? En waarom zijt gij daar zo bezorgd over nu? Als gij in den tijd die avontuurkes hadt, heb ik pulloverkes gebreeën voor een half weeshuis, en ge hadt het nog niet eens gezien.

Juul Gaat het hier over mij, of over Vera? Ben ik ooit drie dagen weggeweest, zonder verwittigen?

Fie Misschien had ik het moeten doen, toen.

Juul Maar ge hebt het niet gedaan he? Ha. En als ge het gedaan hadt, dan zoudt gij wel iemand verwittigd hebben, waar ge zat, iemand waar ge nog vertrouwen in hadt.

Fie Vertrouwen? Dat is een woord, vriend, dat ge op een dag schrapt uit uw woordenboekje.

Juul Dat is dan heel spijtig, maar ons Vera en ik dat is anders.

Fie Daar is niet veel van te zien. Of denkt gij dat die alles aan uwe neus gaat hangen?

Juul In elk geval meer dan aan die van u. *(Fie haalt de schouders op, staat op en laat Juul zitten. Juul neemt zijn krant weer, Birgit beëindigt haar dansbewegingen. Ze gaat naar Jeronimus)*

Birgit Zo goed?

Jeronimus Zalig.

Birgit Hoe zalig? *(Hier voltrekt zich een betoverend charme-ritueel waaruit blijkt dat zij hem bemoeiert. De toenadering, de tederheid is allerminst fysiek. Fie verschijnt met een bijna lege fles)*

Fie Is dat alles wat er overblijft van die fles van eergisteren?

Juul Welke fles? Die is al een week oud.

Fie Ge liegt. Ik heb ze zelf gekocht.

Juul Waarom?

Fie Voor als er iemand komt.

Juul Ik kom hier. Ik ben hier. En de rest gaat me niet aan.

Fie Egoïst.

Juul Gij denkt toch niet dat ik die fles vol ga laten voor die paljas zeker? Ik giet ze nog liever leeg in de gootsteen.

Fie Een klein manneke, dat zijt gij. Zo groot zie. *(Ze verdwijnt weer)* *(Het toenaderingsritueel bij Birgit-Jeronimus houdt op. Zij laat hem los)*

Birgit Hoe laat moet je weg?

Jeronimus Nu.

Birgit Weet je het zeker?

Jeronimus Neen. *(Een verliefd spelletje)*

Birgit Wat verwacht je van hen?

Jeronimus Van Juul niks. Of nee, niet niks. Plompheid.

Birgit En van je schoonmoeder?

Jeronimus Ik heb medelijden met haar.

Birgit Ga je hen zeggen, dat het je niks kan schelen dat Vera weg is?

Jeronimus Neen.

Birgit Omdat het niet waar is.

Birgit Je houdt dus nog van haar?

Jeronimus Nu ze weg is voel ik me meer tot haar aangetrokken dan vroeger.

Birgit Is dat geen sentimentaliteit?

Jeronimus Misschien...

Birgit En wij?

Jeronimus Wij? O liefste... *(Birgit begint zijn rug te masseren. Fie komt op met een volle fles jenever. Die zet ze op tafel, met glaasjes)*

Fie Dat is voor hem.

Juul Ge gaat me niet tegen mijn kar rijden he FIE?

Fie Vera is de hoofdzak, he Juul, en we gingen samenkomen om mekaar te helpen...

Juul Helpen? Hij is al vijf minuten over tijd. Hij zal zijn leske nog aan 't leren zijn.

Fie Als ge der nu niet mee ophoudt, dan laat ik u zitten, en dan zal ik wel op mijn eigen mijn plan trekken. Gij doet precies alsof Jeronimus haar heeft verstopt.

Juul Dien dichter is tot alles in staat, let op mijn woorden.

Jeronimus Vanmorgen heb ik een politie-inspecteur op bezoek gekregen. *(Birgit stopt haar beweging. Stille. Ze kijken mekaar aan)*

Birgit Wat vroeg die?

Jeronimus Of mijn vrouw weg was. En of ik dat officieel wilde aangeven. Ik zei: neen, mijnheer, dit is een privé-aangelegenheid.

Birgit "Denkt u dat, mijnheer Van den Water?" vroeg hij. Ik zei: natuurlijk, het is niet de eerste keer, ze zal haar redenen hebben. "Bent u dan niet ongerust, mijnheer Van den Water?" Toch wel. "En u doet niets?" Voorlopig niet.

Birgit "Waarom niet?" Ik heb mijn redenen.

Jeronimus "Zoals?" Word ik beschuldigd, mijnheer?

Birgit "Neen, dat moet u niet zo opvatten, mijnheer Van den Water, en zus en zo."

Birgit Hoe wist die dat?

Jeronimus Dat vroeg ik hem ook. "Ik heb mijn redenen om u dat niet te zeggen, mijnheer." En zo staan de zaken.

Birgit Denk je dat Juul er voor iets tussen zit?

Jeronimus Ben ik zeker van.

Birgit Je kan het vragen straks.

Jeronimus Reken maar.

Birgit Kom je nog langs?

Jeronimus Waarschijnlijk.

Birgit Wees voorzichtig. *(terwijl ze afscheid nemen)* Zou je het... heel erg vinden, als Vera... niet meer terugkwam? *(stille)*

Jeronimus *(duidelijk verstoord. Hij haalt een klein pakje uit zijn zak)* Voor jou. Maak het open als ik weg ben. Mijn nieuwste poëtische uitvinding... Lees de gebruiksaanwijzing. *(Jeronimus verdwijnt, Birgit gaat zitten, en begint het pakje open te maken. Het blijkt te bestaan uit een aantal minuskule rode blaadjes waarop telkens een tekst staat. Juul kijkt verstoord op zijn horloge. Fie breit weer)*

Juul Een halfuur. Als het niet was dat het over Vera ging, ge zoudt eens wat zien. *(Hij schenkt zich driftig een borrel in uit de fles die Fie heeft binnengebracht)* 't Is toch gepermitterd he, uit

mijnheer zijn fleske? *(Fie zwijgt schijnbaar ongeïnteresseerd)* Ik zou niet willen dat die iets te kort kwam he. Ne jongen die zo in de put zit, dat zijn vrouwke weg is. Gelukkig heeft hij nog een schoonmoeder, en dat is er geen gelijk in de mopkes he. O neen. Dat is er een, och manneke, dat kunt ge niet geloven, die is haar dochter kwijt door de schuld van dien haring van een schoonzoon, en denkt gij nu dat die daar kwaad op is? Bijlange niet. Ze is in staat om ervoor te bidden. *(Fie zit bijna ongemerkt te huilen)* Allé, wat doet ge nu? Fie? Het was toch niet zo bedoeld? Verdoeme toch. Dat die ons hier zo laat plakken he, in zo nen toestand, dat maakt me razend he, en dan zeg ik zo van die stomme dinges... Dju. *(Er wordt gebeld. Fie staat op, en gaat uit de ruimte. Ze komt na een poosje terug met Jeronimus)*

Jeronimus Avond.

Juul Ha. Vroeg is anders.

Jeronimus Ja.

Fie Ga zitten, jongen.

Juul Ja jongen, kom erbij. *(Ze gaan allemaal zitten. Stille)*

Fie En? Nog iets?

Jeronimus Neen.

Juul Zijt ge thuis geweest vandaag?

Jeronimus Waarom?

Juul Voor als ze zou telefoneren of zo.

Jeronimus Je kent haar toch.

Juul Hoe ge kent heur?

Fie Iemand die op die manier vertrekt, belt niet he, Juul.

Juul Waarom niet? Gij kent ons Vera niet.

Fie Gij wel, dat valt dan weer mee.

Juul Volgens mij heeft die al gebeld. Maar ja, gij zijt nooit in uw kot, he.

Jeronimus Ik kan niet overal tegelijk zijn.

Juul Juist. Maar wat gaan we doen?

Jeronimus De katten eten geven.

Juul Komt gij hier om te zwansen? Het is niet omdat gij te lui zijt of wat anders, dat die beesten moeten verhongeren he. Ge moet me trouwens nog tweehonderd frank.

Jeronimus *(Haalt geld boven)*

Fie Laat dat nu, dat zegt hem toch maar om te lachen.

Juul En gij denkt dat?

Jeronimus Ik denk dat ik de katten ga wegbrengen.

Juul Gij zijt niet goed juist zeker?

Jeronimus Ze zijn van haar.

Juul Juist daarom. En wat van haar is, daar blijft gij af.

Jeronimus Ze zitten in mijn huis, en zij is weg.

Juul In haar huis bedoelt ge.

Jeronimus In haar huis, akkoord, maar als zij er niet is om mij eruit te zetten, dan wordt dat mijn huis, he Juul, daar moet je geen geleerde voor zijn om dat te snappen.

Juul Gij moest eens niet zo hoog van den toren blazen, he vriend...

Fie Wilt ge iets drinken, Jeronimus? Een witteke?

Jeronimus Dat heb je voor mij toch niet speciaal gehaald?

Juul Neen, neen, maak u niet ongerust, dat is voor mij, maar pak gerust. *(Fie schenkt Jeronimus in. Juul pakt zelf)*

Jeronimus Dank je. Gezondheid. Ik ga dus die katten wegdoen. Mogen ze hier niet komen?

Juul Gij laat die katten waar ze zijn.

Jeronimus Ik heb geen tijd om er voor te zorgen.

Juul Maar ik wel.

Jeronimus Dat is het hem juist. Ik wil dat niet langer.

Juul Ah, gij wilt dat niet...

Fie Zijn wij hier nu bijeen om over ons Vera te spreken, of over die katten?

Juul Die katten, dat is ons Vera! En wie aan die katten raakt, raakt aan haar. Is dat goed verstaan? En die beesten blijven in huis, in haar huis!

Fie Ge moet niet zo roepen, we hebben u wel gehoord.